

O David de Miguel Anxo

David

A enorme pedra de mármore que levaba anos (desde mediados do século XV) almacenada nunha propiedade do gremio de tecedores de Florencia era coñecida como “o xigante”. Estaba destinada a escultura dun profeta para a catedral.

Aquela pedra non foi a parar en primeiro lugar ás mans de Miguel Angel. Foi Agostino Duccio quen afrontou tamaña tarefa. Era o ano 1460, e só chegou a baleirar parte do mármore, pero de tal modo que deixou a pedra case inservible. Por iso, aquela pedra deixouse abandonada e estivo durante anos oculta.

Co cambio decidiuse afrontar de novo o proxecto pero dedicándoo a David. Ofreceuse a obra, e presentáronse tres artistas: Andrea Sansovino, Leonardo da Vinci e Miguel Anxo. O primeiro quedou descartado rápido, e a elección quedou entre os dous últimos. Leonardo acababa de esculpir un cabalo de terracota inmenso para os Sforza de Milán, que desgraciadamente fora destruído polas tropas francesas. Miguel Angel viña de esculpir a soberbia Pietà en Roma.

O que decantou a elección foi a seguridade dada por Miguel Angel de que co bloque de mármore que lle puxeron nas mans sería capaz de construír aquela colosal estatua, sen necesidade de máis pedras, e, ademais, facelo dunha soa peza, estilo que estaba considerado como só propio para obras mestras.

A obra comezou o 13 de setembro de 1501. No máis absoluto dos segredos Miguel Angel encerrouse coa súa obra, e só o 23 de xuño de 1503 deixou ver algo dela aos cidadáns. En maio de 1504, Miguel Angel acabou a que é considerada como a escultura máis bela e perfecta do Mundo.

Pero a súa Historia non acabou aí, porque o detalle da súa localización xa foi motivo de controversia. Inicialmente, a idea era colocalo na catedral apoiada nun contrafuerte, pero entón perdíase a visión traseira da estatua, e entre iso, a visión da fonda que ía ás costas. En xaneiro de 1504 cidadáns de renome da cidade reuníronse para buscarlle emprazamento. Decidiuse que sería na Piazza da Signora. Pero a controversia non quedou aí, pois aquela mirada ameazante da estatua; aqueles ollos que parecían cobrar vida no mármore....

Se a puñan mirando cara a Pisa, significaría o desexo de Florencia de reconquistar Pisa, unha cidade que fora xa florentina. Se se puñan mirando cara a Roma, parecería unha mirada de despeito cara a un lugar onde o papa Alexandre VI acubillara aos Medici que foran expulsados de Florencia. Finalmente, con todo, escolleuse esta última, e foi tal o rexeitamento que tivo entre o pobo que nos catro días que durou o traslado do David desde o taller ao seu lugar de emprazamento, foi apedreado.

O 8 de setembro de 1504, a estatua quedou inaugurada.

COMPRESIÓN DO TEXTO

1. En que cidade suceden os feitos?
2. Como lle chamaban á pedra antes de ser tallada?
3. Que figura se ía esculpir nesa pedra?
4. Quen a escomenzou a tallar?
5. Quen figura se decidiu facer, xa no século XV?
6. Que artistas se ofreceron para esculpir a pedra?
7. Por que foi elixido Miguel Anxo?
8. Onde se ía colocar nun primeiro momento?
9. Onde se colocou finalmente?
10. Que problemas prantexaba a súa colocación?
11. Os habitantes de Florencia estiveron de acordo coa súa colocación definitiva?